

בס"ד

שיח המועדים

עלון היו"ל לקראת החגים ע"י ארגון ש"יח החיים

סוגיות נבחרות

פרפראות חידודים ואמרים נפלאים

מלוקטים מפי סופרים וספרים

על התורה ומועדים

עניני חנוכה

לעילוי נשמת

ר' עזריאל ישראל בן ר' שלמה
שוואב

גלב"ע כ"ה כסליו תשפ"ג

ת.נ.צ.ב.ה

סוגיות נבחרות

נר חנוכה

במסכת שבת נאמר שמאורות חנוכה
זה נר בכל יום.

והמהדרין נר לכל אחד בכל יום.
והמהדרין מן המהדרין לפי בית
הלל ביום א' נר אחד ומוסיף אחד
בכל יום מכמות של יום האתמוול
ולפי ז"ש ביום א' שמונה נרות
וממעט בכל יום אחד מכמות של
יום האתמוול.

אז נשאלת השאלה מה עושים
במקרה שביום ג' יש לו רק שתי
נרות האם ידליק שניים כי כל נר
מוסיף את מראה גודל הגם או
אחד כעיקר המאווה?

במשנה ברורה סימן תרע"א ס"ק
ה' פוסק כדברי ה"חיי אדם" שאין
עניין להדליק שני נרות כלל
וידליק רק נר אחד כי או שמדליק
מן המהדרין או שלא.

והרב שך בספרו על ה"רמב"ם"
הלכות חנוכה כותב שידליק שני
נרות כי היום השלישי של חנוכה
לא גרוע יותר מהיום השני של
חנוכה ולכל הפחות ידליק כפי

שהדליק אתמוול. מוכח שסבר כי
הריבוי מתייחס ליום הקודם
וממילא אם אינו יכול להראות את
ריבוי הגם מהיום הקודם אזי
לכה"פ ידליק כפי שהדליק ביום
הקודם.

דעת ה"בית הלוי" שלומד ממסכת
שבת שבכל יום הידור המאווה בנר
חנוכה הולך וגדל וממילא אם אין
לאדם שלוש נרות ביום השני הרי
אין באפשרותו לעשות היכר
למספר הימים ממילא אין שום
ענין לעשות שני נרות (ואפילו
יותר מזה שאסור כי אין הכר
למספר הימים).
(ודצרת צם)

שליח בהדלקה

איתא בספר "תורת היולדת"
שיוולדת תדליק ליד המיטה או
שתעשה שליח שידליק ליד החלון.
ויש לעיין מה עדיף האם שהיא
תדליק ליד המיטה דמאווה זה
יותר מבשלוחה או ששליח ידליק
בחלון דיש בזה יותר פרסומי
ניסא. כעין זה הסתפק ז"דובצ

מישרים" גבי מצות כתיבת ס"ת
האם עדיף לכתוב בעצמו או
שעדיף לכתוב על ידי שליח שכתב
ידו יותר יפה. ומסיק למארה
מהודרת ע"י שליח עדיף. ולפי"ז
לכאורה גם בעניניו עדיף שתעשה
שליח שידליק בחלון.
אמנם נראה דיך לחלק בין כתיבת
ספר תורה להדלקת נר חנוכה.
לגבי כתיבת ספר תורה ע"י סופר
שכתב ידו יפה ההידור הוא
בכתיבה עצמה שהיא עצם החפץ
של המארה, וכיון דההידור הוא
בעצם החפץ של המארה אז
ההידור נהיה לחלק מהמארה
עצמה, והתם אמרינן דההידור
בעצם המארה עדיף יותר ממארה
בו יותר מבשלות. משא"כ גבי
הדלקת נר חנוכה ליד החלון
ההידור אינו בעצם המארה לעצם
המארה היא ההדלקה ובזה אין
חילוק בין ליד מטתה או ליד
החלון. אלא התכלית של המארה
היא פרסומי ניסא וליד החלון זה
הידור בתכלית של המארה שבכזה
מקרה יך יותר פרסומי ניסא,
והתם כיון דההידור אינו במארה

עצמה אין ההידור חלק מהמארה
אלא הוא דבר הנוסף על המארה.
והתם י"ל דהמעלה של מארה בו
יותר מבשלותו שהיא בעצם עשית
המארה עדיף מההידור של יותר
פרסומי ניסא שאינו חלק מהמארה
עצמה אלא רק דבר הנוסף
למארה.

(משמרת חיים)

הלל בחנוכה

יש לדון האם נשים חייבות בהלל
של ימי חנוכה כפי שהן חייבות
במצות הדלקת נר חנוכה או שמה
הן פטורות כפי שהן פטורות מכל
מצות עשה שהזמן גרמא.
הגמ' בערכין העוסקת בחיובי
ההלל בימות השנה, קובעת כלל
שרק ימים האסורים במלאכה
חייבים בהלל משום דכתיב "כליל
התקדש חג".

והקשו ע"כ מדוע גומרים את
ההלל בחנוכה. תראו שהטעם של
אמירת ההלל בחנוכה הוא משום
הניסים שנעשו בו.

והנה בשבת (כג.) ביארו שגם
חיבות בהדלקת הנר שאף הן היו

באותו הנס. וא"כ מסתבר שגשמים
חייבות אף הן בהלל שהרי גם הוא
נתקן על הנס ונגשים היו בו.

וכן משמע מהתוס' בסוכה
שמחלק בין ההלל של סוכות שגשמים
פטורות בו להלל של לילי פסחים
שהגשמים חייבות בו וטעמם דהלל
של פסחים בא על הנס והגשמים
היו בנס, ולכאורה מסתבר שיהיה
אותו הדין בהלל של חנוכה.

אולם מדברי הרמב"ם מוכח
להפך, הרמב"ם בהל' חנוכה פ"ג
מבאר כי אם האשה קראה את
ההלל לאגשים אחרים לרכים הם
לשוב ולקרא את הנאמר על ידה,
והטעם משום שהיא אינה יכולה
להוסיף איש במאורו זו בדומה לקון
או עבד, ומבואר בדבריו שאשה
פטורה ממאורות ההלל בחנוכה.

וא"כ והלא ההלל נתקן על הנס
כמבואר בגמ' בערכין, וא"כ מדוע
לא יתחייבו הגשמים שהרי היו
באותו הנס.

ונראה לבאר דבאמת ההלל של
חנוכה נתקן משום הנס שנעשה בו
אלא וכי נסיר ונזמר על נס
שנעשה לפני אלפי שנים לאגשים

אחרים לגמרי. אלא נראה שכוונת
הגמ' בערכין שמכיון שצימים אלו
נעשו ניסים לישראל על כן ראויים
הם לאמירת הלל כימים אחרים.
כלומר דחיוז ההלל הוא מדיני
היום, כפי שימי סוכות חייבים
בהלל כיון שימים אלו נחשבים
כמקודשים מפני הנס שנעשה
בהם.

והלל של לילי פסחים שונה
דבפרק ערבי פסחים נתבארה
הלכה שנפסקה גם ב"רמב"ם" וגם
אנו אומרים אותה בהגדה שחייב
אדם לראות את עצמו כאילו יאכל
ממארים ו"הרמב"ם" הוסיף כאילו
הוא בעצמו יאכל עתה ממארים,
כלומר כאילו הוא עצמו יאכל כרגע
ממארים ולפיכך חייבים אנו
להודות ולהלל.

ולאור זאת מבואר דהלל של ליל
פסח הוא שירה וזמרה על עצם
הנס שנעשה שהרי ההרגשה של
כל אחד שיאכל כעת ממארים, וא"כ
מוזן ההבדל בין שני סוגי ההלל,
ההלל של חנוכה הוא מחיוזי היום
ועל כן הגשמים פטורות ממנו ואילו
ההלל של לילי פסחים הוא הודאה

על עולם הגם ולכן גם הנשים
 שהיו באותו הגם חיבות זו.
 ב"ש"ת תורת רפאל" פסק להלכה
 כי נשים חיבות בהלל של חנוכה
 וזאת בהתבסס על התוס' במסכת
 סוכה שהבאנו לעיל אולם כפי
 שכבר ביארנו הרי שמדברי
 ה"רמב"ם" מוכח שאינו כך, ועל
 כרחינו קיים חילוק בין ההלל של
 חנוכה להלל של פסח.
 בספר "שדי חמד" הביא בשם "ר'
 שלמה הכהן מוילנא" ביאור אחר
 לנשים פטורות מהלל של חנוכה
 לפי שעיקרו על נס המלחמה
 ונשים אינן בנות מלחמה.
 (ודברת צם)

נר לבית

כתב ה"שפת אמת" בשבת וז"ל
 "ויש לעיין בהא דנר אחד איש
 וביתו אי המארה נר אחד בבית
 כמו מזוזה וכמו נר שבת דכל
 שהדליק לשם שבת אף שהדליק מי
 שהיה די וכו' או נימא דהמארה על
 כל אדם אלא דבעל בית מוסיא כל
 בני ביתו עכ"ל. ומבואר בדבריו
 דפשיטא דגבי נרות שבת החיוב

הוא על הבית ולא על כל אחד
 מצני הבית, ורק בנרות חנוכה
 הסתפק אי החיוב על הבית או
 על כל אחד מצני הבית בנפרד.
 ול"ע בחילוק הדבר דמ"ש נרות
 שבת דפשיטא ליה דהחיוב הוא
 על הבית מנרות חנוכה דמספקא
 ליה.

ור' פינחס שיינברג ביאר את
 החילוק דגבי נרות שבת החיוב
 הוא מאל התולאה שיהיו נרות
 דולקים בביתו משום עונג שבת
 ושלוש בית, ומה"ט אם כבתה
 זקוק לה דנהי דעשה כבר מעשה
 ההדלקה, אבל מ"מ מאל התולאה
 שיהיו נרות דלוקים בביתו מתחייב
 עוד פעם להדליק. ומש"ה
 פשיטא ליה לשפת אמת דאין כאן
 חיוב על כל אחד מצני הבית אלא
 החיוב הוא שבבית יהיה דולק,
 משא"כ בנרות חנוכה ההדלקה
 עושה מארה, ומשום הכי אמרינן
 דכבתה אין זקוק לה כיון דכבר
 עשה את מעשה ההדלקה אפי'
 שעכשיו אין נרו דלוק ומשום הכי
 מסתפק ה"שפת אמת" לומר
 דהחיוב הוא על כל אחד מצני

הבית דכיון דהמלואה היא על
הגברא לעשות מעשה ההדלקה
י"ל דהחיוצ הוא על כל גברא
וגברא.

וה"אזי עזרי" סובר כי הדלקת
נרות בלא להמחיש ולפרסם את
גודלו של הנס והידור המלואה
להראות כי הנס גדל בכל יום
וככל שעברו הימים והמנורה
המשיכה לדלוק התעלם הנס.
וממילא מובן שאם אדם אין לו
מספיק לשלוש נרות לכל הפחות
ידליק שתיים שהרי היום השלישי
לא פחות מהיום השני.

בית מזכוכית לחנוכה

איתא בשו"ע או"ח שאינו יכול
לצדק ברכת מאורי האש על
שלהבת המונחת בתוך אספקלריא
של זכוכית, דאף שרואה את האור
דרך הזכוכית מ"מ לא מיקרי
ראייה מממש לענין ברכת מאורי
האש. והנה גבי נרות חנוכה אם
אינו הדליק נרות חנוכה וגם אינו
עתיד להדליק נרות חנוכה בלאותו
לילה כשרואה נר חנוכה מצדק

שעשה ניסים וצליל הראשון מצדק
גם שהחיינו. והכא גם כשרואה
נרות חנוכה בתוך אספקלריא של
זכוכית מיקרי ראייה דרך
אספקלריא של זכוכית לדעת
השו"ע מנרות חנוכה לכו"ע
מיקרי ראייה אף שהוא דרך
אספקלריא של זכוכית.
ונראה לחלק דגבי ברכת מאורי
האש הברכה היא על בריאת האש
שהיתה במוצאי שבת. ומשו"ה אריך
לראות את עצם האש עצמו ואז
אמרינן דאם רואה דרך כיסוי
שמפריד בינו לבין האש לא מיקרי
ראיית האש עצמו מממש ולכן אינו
מצדק עליה. משא"כ גבי נרות
חנוכה שענינו פרסומי ניסא אין
שום ענין לראות את האש עצמו
אלא סגי כל שרואה שיט כאן אש
של נר חנוכה דעי"ז מתפרסם
הנס, ולכן גם ראייה דרך זכוכית
מהניא דסו"ס הרי רואה שיט כאן
נר של חנוכה.

פרפראות ואמרים נפלאים

נס פח השמן

הקשה הרה"ק מאוסטרווצא
 זצ"ל, מהו הרעש הגדול
 שעושים בחנוכה מפני נס השמן,
 והרי התרחשו כמה וכמה נסים
 בעניני השמן – כגון אצל
 אלישע לגבי אסוך השמן
 (מלכים ב', ד'), וכן לגבי רבי
 חנינא בן דוסא 'מי שאמר לשמן
 וידלוק הוא יאמר לחומץ וידלוק'
 (תענית כ"ה.)?

ותירץ, דהנה הנס הגדול
 שהתרחש בשמן היה אצל שרה
 ורבקה שהדליקו נר שבת והיה
 הנר דולק מערב שבת לערב
 שבת – דהיינו שבעה ימים, אבל
 נס גדול של שמונה ימים
 התרחש אך ורק בחנוכה, והוא
 היה נס השמן הגדול ביותר, ועל
 כך נקרא היום השמיני שהוא
 שיא הנס 'זאת חנוכה'.

והדליקו נרות בחצרות
 קדשך

התמיהה ידועה, שהרי המנורה
 הייתה עומדת בתוך ההיכל ולא

בחצר בית המקדש, ומפני מה
 נקבע כן נוסח התפילה? ותירץ
 הגאון רבי יוסף שווארץ
 ב'שו"ת ויצבור יוסף', בהקדמת
 קושיה נוספת בנוסח תפילה זו
 בה נאמר 'ואחר כן באו בניך
 לדביר קדשך ופינו את היכלך
 וטיהרו את מקדשך', והנה לאחר
 שנלחמו הכהנים ביוונים - הלא
 היו כולם טמאי מתים שכן הדין
 שהיוצא למלחמה נחשב טמא
 מת, ואם כן עולה השאלה
 מאליה - היאך נכנסו לבית
 המקדש לפנות את ההיכל
 מהחורבן שזרעו בו היוונים,
 והלא טמאים אסורים להיכנס
 לעזרה, ואף שטומאה דחוויה
 בציבור - מכל מקום היינו רק
 לענין עבודה, ופינוי ההיכל אינה
 נחשבת עבודה? אמנם קושיה
 אחת מתורצת בחברתה, שכן
 בגמרא (שבת כ"א.) אמרו
 ש'לשנה אחרת קבעום לימי
 הלל והודאה' ולפיכך יש לומר
 כי מה שנאמר בתפילה 'ואחר כן
 באו בניך לדביר ביתך' לא היה
 זה תיכף לאחר הניצחון, אלא

רק לאחר שנטהרו מטומאתם והותרו להיכנס להיכל, ולפיכך יש לומר כי מה שנאמר 'והדליקו נרות בחצרות קדשך' - אין הכוונה לנרות המנורה, אלא לנרות שהדליקו בחנוכה של שנה הבאה - נרות של שמחה והודאה על הנס, כדרך שהיו מרבים באורה בימי שמחת בית השואבה.

כף אחת עשרה זהב

בספר 'עשר קדושות' מובא בשם הרה"ק רבי צבי הירש מזידיטשוב זצ"ל, שבפסוק 'כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת' רמז כל דיני נרות חנוכה: כף נוטריקון 'פחות כ' - לרמז שמצוותה למטה מעשרים אמה, אחת נוטריקון 'א' ח' תמנה' - כלומר כבית הלל שיתחיל מא' עד ח' - מוסיף והולך. עשרה נוטריקון (רשי תיבות) 'עד שתכלה רגל השוק' כמצוותה. זהב נוטריקון 'זמנו בין השמשות'. מלאה נוטריקון 'מ' צותה להדליק אצל הפתח'.

קטרת נוטריקון ק רוב רוחב טפח תדליק, ודפח"ח .
היה תפוס נר חנוכה בידו ועומד - לא עשה ולא כלום (שבת כ"ב)

ביאר הרה"ק רבי ישראל מטשורטקוב זצ"ל, מי שמחזיק נר חנוכה בידו ועם כל זה הוא בחינת עומד - שאינו זו ואינו מתרגש מן הרעיון העמוק החבוי בנר החנוכה, 'לא עשה ולא כלום' - אין בעשייתו שום ממש וערך, שכן עיקרה של המצוה אינו הדלקת נר סתם, לא זה העיקר, אלא להצית את אש להבת המצוה בנפשו .

סיפורים

נס פח השמן של מרן 'החזון איש' זצ"ל

כשם שבימים ההם עשה הקב"ה עמנו ניסים ונפלאות, בעבור מסירות נפשם של החשמונאי ובניו שיצאו להלחם למען כבוד ה' ותורתו, כך בזמן הזה בכל דור ודור עושה הקב"ה ניסים עם חסידיו המוסרים נפשם לעבדו בכל לבם ונפשם.

סיפר הגאון רבי ראובן קרלנשטיין זצ"ל: כשהגיע ה'חזון איש' להתגורר בבני ברק, התגוררו תחילה בשכונת גבעת רוקח, סמוך לישיבת סלבודקה. חנות מכולת הייתה שם והרבנית היתה עורכת שם את קניותיה. באותה שנה לא היה להשיג שמן זית בכל ארץ ישראל.

מספר ימים לפני חנוכה, החליטה הרבנית שהיא חייבת להשיג לבעלה שמן זית להדליק את המנורה. נכנסה הרבנית למכולת, ושאלה: כאן זו הרי מכולת, קבורה אולי אצלכם פחית שמן זית ממשך שנים שעברו? בעלי המכולת כבדו מאוד את ה'חזון איש', אולם לא היה בידם לעזור והשיבוה: האמיני לנו, הפכנו את כל ארץ ישראל

ואין בנמצא אפילו פך אחד של שמן זית. שמעה הרבנית את תשובתם ויצאה מן החנות. הזמן חלף וערב חנוכה הגיע, נכנסה הרבנית שוב למכולת ואמרה: בעלי אומר: 'אולי בכל זאת קבורה אצלכם פחית שמן משנים קודמות?' השיבוה בעלי המכולת: מה קבור? זו מכולת ולא בית קברות! אבל הם ידעו שהחזון איש הוא גברא רבה, ואם הוא אומר שקבור, כנראה יש דברים בגו. חשבו וחשבו מה לעשות? אמצו את זכרונם, ואז נזכר בעל המכולת בסיפור ישן, בכל חנות מכולת ישנם מדפים כבדים שעליהם מונחים המוצרים למכירה. איך עומדים המדפים? בזמנם היו לוקחים צינור עבה ותוקעים באדמה היטב, עליהם מעמידים את המדפים.

סיפר בעל המכולת: כשפתחנו את מכולת לפני שנים רבות, אמרנו לעצמנו שהרי בשמן זית אין משתמשים במשך כל השנה, אלא רק בפסח וחנוכה, וממילא ניתן להעמידם על המדף העליון. כשהעמסנו את המדף העליון – לא נזהרנו מספיק, ופחית אחת התגלשה ונפלה לתוך הצינור

המחזיק את כל המדפים. פחית שמן זה הרבה כסף, ניסיתי ככל יכולתי להוציאה ולא עלתה בידי, עד שהתיאשתי והפחית נותרה 'קבורה' בתוך הצינור. לזאת התכוון ה'חזון איש' באמרו 'היש לכם איזו פחית קבורה בחנות'. הורידו הם יחדיו את כל המדפים עד שהגיעו צינור המחזיק את כל המדפים, הרימו את הצינור והנה מופיע לפניהם פחית שמן כחדשה, פלאי פלאות! כאן ניתן ללמוד, ששנים רבות קודם לכן ידע הקב"ה שתבוא עת שלא יהיה בנמצא שמן זית אלא זה בלבד, וכיון שכך – הכין עבור צדיק זה פחית אחת שתשמשו להדלקת נרות חנוכה. כמו שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה'.

באותה שעה נתבטלה הגזרה

פעם אחת גזרה מלכות גזרה על ישראל שלא ישמרו את השבת ושלא ימולו את בניהם. הלך ר' ראובן בן אסטרוובלי והסתפר כמותם והלך וישב עמיהם. אמר להם מי שיש לו אויב יעני או יעשיר? אמרו לו יעני. אמר להם אם כן לא יעשו מלאכה בשבת כדי שיהיו עניים. אמרו יפה אמרת

ובטלו את הגזרה. חזר ואמר להם מי שיש לו אויב יכחיש או יבריא? אמרו יכחיש. אמר להם אם כן ימולו בניהם לשמונה ימים כדי שיכחישו. אמרו יפה אמרת ובטלו את הגזרה. אחר כך הכירו בו שהוא יהודי והחזירו את הגזרה. אמרו רבותינו מי ילך ויבטל את הגזרה?

ילך ר' שמעון בר יוחאי שהוא מלומד בנסים. הלך ר' שמעון, בדרך יצא לקראתו שד אחד, אמר ר' שמעון שפחה של בית אבא הגר המצרית נזדמן לה מלאך שלוש פעמים, אני אפילו לא פעם אחת, יבוא הנס מכל מקום. קדם השד ונכנס בביתו של הקיסר ונשתגעה, כשהגיע ר' שמעון לבית הקיסר צוה על השד לצאת, יצא השד והלך. אמר הקיסר לר' שמעון שאל כל מה שאתה רוצה. נכנס ר' שמעון לבית גנזיו של הקיסר ומצא את האגרת שכתובה בה אותה גזרה, נטלה וקרעה. באותה שעה נתבטלה הגזרה.

באותה שעה נתבטלה

הגזרה

פעם אחת גזרה מלכות גזרה על ישראל שלא ישמרו את השבת

ושלא ימולו את בניהם. הלך ר' ראובן בן אסטרובלי והסתפר כמותם והלך וישב עמהם. אמר להם מי שיש לו אויב יעני או יעשיר? אמרו לו יעני. אמר להם אם כן לא יעשו מלאכה בשבת כדי שיהיו עניים. אמרו יפה אמרת ובטלו את הגזרה. חזר ואמר להם מי שיש לו אויב יכחיש אז יבריא? אמרו יכחיש. אמר להם אם כן ימולו בניהם לשמונה ימים כדי שיכחישו. אמרו יפה אמרת ובטלו את הגזרה. אחר כך הכירו בו שהוא יהודי והחזירו את הגזרה. אמרו רבותינו מי ילך ויבטל את הגזרה? ילך ר' שמעון בר יוחאי שהוא מלומד בנסים. הלך ר' שמעון, בדרך יצא לקראתו שד אחד, אמר ר' שמעון שפחה של בית אבא הגר המצרית נזדמן לה מלאך שלוש פעמים, אני אפילו לא פעם אחת, יבוא הנס מכל מקום. קדם השד ונכנס בביתו של הקיסר ונשתגעה, כשהגיע ר' שמעון לבית הקיסר

צוה על השד לצאת, יצא השד והלך. אמר הקיסר לר' שמעון שאל כל מה שאתה רוצה. נכנס ר' שמעון לבית גנזיו של הקיסר ומצא את האגרת שכתובה בה אותה גזרה, נטלה וקרעה. באותה שעה נתבטלה הגזרה.

חידודים

- .1 מי נמצא בו זמנית גם בבית כנסת וגם בבית?
- .2 מי הוא בנו הרביעי של השלישי והוא גם השלישי בחמישייה?
- .3 המרכז שלי בתוכה?
- .4 אבא של אבא שלי נתן לי סוכריה?
- .5 מי התנא שקשור לנס?
- .6 יופי של 25?
- .7 הוא שם ארץ היא שם יונה?
- .8 הוא פלא ובורחת?
- .9 בסופו רחום?
- .10 ספרו 205 ותקבלו דבר מרכזי בחנוכה?
- .11 הפלא נמלט כי החליף את ניקודו?
- .12 היא בשמים והוא בחנוכייה?
- .13 ישיבה לצדיקים?
- .14 סופו של המצביא בתחילת מולידו?
- .15 הוא החלק החד של הסכין, היא דולקת בקצה הנר?
- .16 הוא עכשיו משתמש במצלמה, קפד ראשו, אותו הציבו בהיכל?

- .17 הוא איבר מרכזי בגוף, היא מאכל בחנוכה?
- .18 הוא משרת, היא שקופה?
- .19 הוא ירק כתום, היא מילה נרדפת לאיסור או הגבלה?

יטלז
 - גנז' 61 יטממח-ממח' 81
 יטממח - 44 - 44 י' 21 יממח
 - סממח' 91 יטממח-ממח' 91
 יטממח' 41 - 41 יממח' 41 - 41
 יטממח' (co) וקממח' 81 יטממח' 71
 יטממח' (902) - טממח' 81
 - וטממח' 81 יטממח' 81 יטממח' 81
 יטממח' 81 יטממח' 81 (81 - 81)
 יטממח' 81 יטממח' 81 (81) סממח' 81 יטממח' 81
 יטממח' 81 יטממח' 81 יטממח' 81 יטממח' 81
 יטממח' 81 יטממח' 81 יטממח' 81 יטממח' 81

טממח'

